

vader geboren was, zegt onze schrijver zeker te weten, dat hij een burger en inwoner van Gouda is geweest — welke stad hij dan hemelhoog prijst — en verder volgt het verhaal over het vertrek van Margareta naar Rotterdam en over den naam van den jonggeborene. Hij heette dus Gerardus Gerardi, maar omdat deze naam verwant scheen met het latijnsche *desiderare* (begeeren), nam hij als voornaam Desiderius aan, voegde daarbij een Grieksch woord van dezelfde beteekenis en wilde dus dat zijn toenaam of van Erasmus zou luiden.

Badius verontschuldigt zich over 't uitvoerig behandelen dezer kleine bijzonderheden, op grond dat nu en vroeger beroemde geleerden hun tijd besteed hebben aan het vullen van bladzijden over de bespottelijke vraag, of men Virgilius dan wel Vergilius moet zeggen enz. Zou men dus hier niet ook met eene der juist in die dagen zoo beminde afleidingen, verklaringen en woordspelingen te doen hebben?

Menage, die geboren werd in 1613, het jaar waarin Badius stierf, bewees nog zonneklaar, dat rat van muis (mus, muratus, rat) was afgeleid; zijne landgenooten waren overtuigd, dat Parijs door Priamus' zoon Paris gesticht was, en de onze wisten Vlissingen met Ulysses en Assen met Ascanius, Aeneas' zoon, in verband te brengen!

Voor dat wij echter verder eenig oordeel over deze aanvulling van Erasmus' autobiographie vellen, dient deze zelf en haar uitgever ter sprake te komen.

II.

Voor mij ligt de oorspronkelijke uitgave van »Desiderius Erasmus' leven, door zijn eigen hand getrouwelijk beschreven, gevolgd door andere levensbeschrijvingen en onuitgegevene brieven, verzameld, uitgegeven en aan den